

Onko kristinusko
epäonnistunut?

Onko kristinusko epäonnistunut?

Oikea vastaus kysymykseen, onko kristinusko ollut menestys vai epäonnistuminen, riippuu siitä, ymmärretäänkö oikein, mitä kristinusko on ja mitä Jumala on tarkoittanut sen saavuttavan maan päällä. Kristus esitellään meille Raamatussa maailman pelastajana, ja looginen johtopäätös on, että Jumala oli suunnitellut, että maailma kääntyisi hänen puoleensa ja siten pelastuisi kuolemasta. Lähes kaksituhatta vuotta on kulunut siitä, kun Jeesus tuli maan päälle kuolemaan ihmiskunnan puolesta, ja silti maailma on vielä kaukana kääntymyksestä. Kristinusko on yleisesti ottaen menettämässä nopeasti asemiaan, ja kokonaiset kansakunnat ovat asettuneet eri uskontoja vastaan. Onko meidän tästä pääteltävä, että Jumalan suunnitelma on epäonnistunut?

Jeesuksen aikaiset opetuslapset perustivat messiaanista valtakuntaa koskevat toiveensa Vanhan testamentin profetioihin, ja heidän toiveensa olivat siksi enimmäkseen oikeita. He

eivät ymmärtäneet, että tuolloin ei ollut vielä tullut aika tuon valtakunnan perustamiselle . Aivan samoin on käynyt useimmille tunnustaville kristityille sen jälkeen: heidän uskonsa siihen, että Jumala oli suunnitellut maailman kääntymisen Kristuksen ja seurakunnan kautta, on oikea, mutta he eivät ole nähneet Raamatun perusteella, että tämä ei ole se aika, jolloin Jumala on tarkoittanut, että tämä työ toteutuisi.

Niin kuin Jeesuksen välittömät opetuslapset eivät huomanneet profetioista, että Messiaan täytyi kärsiä ja kuolla ihmisen lunastajana ennen kuin luvattu valtakunnan siunaus saattoi tulla maailmaan, aivan samoin kristityiksi tunnustautuneet eivät ole huomanneet kirjoituksista, että Kristuksen todellisen seurakunnan täytyi kärsiä ja kuolla hänen kanssaan, ennen kuin sillä on etuoikeus osallistua hänen kanssaan tulevaan valtakuntatyöhön, jossa ihmiskunnan maailma käännytetään ja siunataan. Apostoli Paavali ilmaisee tämän asian selvästi sanomalla: "Jos olemme lapsia, niin olemme myös perillisiä; Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä; jos siis kärsimme yhdessä hänen kanssaan, että me myös yhdessä kirkastuisimme". Sillä minä katson, että tämän hetken kärsimykset eivät ole sen veroisia, että niitä verrattaisiin siihen

kirkkauteen, joka meissä on ilmestynyt." Room. 8:17,18

Kunnia, johon tässä viitataan, on ilmeisesti se kunnia, joka liittyy yhteiseen perillisyyteen Kristuksen kanssa hänen messiaanisessa valtakunnassaan. Jos ne, jotka saavuttavat tämän kirkkauden, joutuvat ensin kärsimään yhdessä hänen kanssaan, niin se tarkoittaa, että seurakunnan nykyinen tehtävä ei ole maailman valloittaminen Jeesuksen puolesta, vaan uskollisesti hänen jalanjäljissään kulkeminen, jopa kuolemaan asti.

Kristityt seuraavat Jeesusta

Tätä Jeesus itse opetti seuraajilleen. Hän esimerkiksi sanoi useampaan otteeseen: "Jos joku tahtoo olla minun opetuslapseni, niin hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua." Hän sanoi: "Jos joku tahtoo olla minun opetuslapseni, niin hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua." Se, että näiden tuli seurata häntä kuolemaan asti, käy ilmi Jeesuksen sanoista Ilmestyskirjan 2:10:ssä, jossa lukee: "Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun." Se, että tämä uskollisuus merkitsee kestävyyttä vainon kärsimisen edessä, käy ilmi hänen lupauksestaan Ilmestyskirjan 3:21:ssä, jossa hän sanoo: "Joka voittaa, sen minä annan istua minun

kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin voitin ja olen asettunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen."

Kun seurakunnalle annettiin jumalallinen toimeksianto mennä kaikkeen maailmaan ja julistaa evankeliumia, tarkoitukseksi ilmoitettiin selvästi opetuslasten tekeminen ja todistuksen antaminen. Ilmestyskirjan 20:4:stä käy selvästi ilmi, että Jumala ei tarkoittanut tämän todistuksen tarkoituksena olevan maailman valloittaminen, vaan kristittyjen itsensä valmistaminen tulevaan työhön, jossa he hallitsevat Jeesuksen kanssa. Lainaamme: "Minä näin niiden sielut, jotka mestattiin Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ... ja he elivät ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta."

Jos todellisten kristittyjen tehtävänä maailmassa on ollut ainoastaan todistaa totuudesta ja näin saatujen kokemusten avulla valmistautua suureen tulevaan työhön, joka on maailman käännäyttäminen tuhatvuotisen valtakunnan aikana, voimme helposti ymmärtää kristinuskon ilmeisen epäonnistumisen. Näemme todellakin, että todellinen kristinusko ei ole epäonnistunut, vaan että se on vain monien uskoviksi tunnustautuneiden väärä toivo, joka ei ole toteutunut. Kun näemme, että kirkon nykyinen tehtävä on pikemminkin uhrautumista ja kärsimystä kuin maailman valloittamista, monet hämmentävät kysymykset selkiytyvät meille heti.

Ettekö esimerkiksi ole usein miettineet, miksi uskolliset kristityt ovat yleensä kärsineet enemmän kuin epäuskoiset? Oletteko koskaan miettineet, miksi sen jälkeen, kun Jeesus tuli maailman valona, ihmiskunta itse asiassa vajosi pitkään pimeyteen, josta nykyään puhutaan pimeänä keskiaikana? Oletteko koskaan miettineet, miksi maailmassa on nykyään yli kaksi kertaa enemmän ei-uskovia kuin sata vuotta sitten? Kukapa ei olisi miettinyt tämänkaltaisia kysymyksiä? Monet ovat pohtimisensa tuloksena tulleet siihen tulokseen, että kristinusko on jättimäinen farssi, ja että tämä sivilisaation oletettu perusta ja tukipilari on epäonnistunut lunastamaan väitteensä.

Mikä on kristitty?

Yleinen käsitys kristinuskosta on ollut, että kristityksi tullaan suunnilleen samalla tavalla kuin liittyy kerhoon ja että se muodostaa eräänlaisen suojan jumalallista vihaa vastaan, joka muutoin lähettäisi yksilön hirvittävään piinapaikkaan kuollessaan. Siksi on oletettu, että Jumala haluaa kaikkien tulevan kristityiksi, jotta he välttyisivät tältä kauhealta kohtalolta. Nyt kun paremman päivän täydellisessä valossa on havaittu, että ikuisen kidutuksen painajaista ei opeteta Raamatussa, tie on näin ollen avautumassa siihen, mitä kristittynä oleminen tarkoittaa.

Sanaa Kristus, joka on kreikankielinen käännös hepreankielisestä sanasta Messias, käytetään Uudessa testamentissa yhdistämään Jeesus siihen loistavaan joukkoon messiaanisia lupauksia, jotka löytyvät koko Vanhasta testamentista. Ensimmäinen näistä lupauksista annettiin Eedenin puutarhassa, kun Jumala sanoi, että naisen siemen murskaisi käärmeen pään. Toinen ja tarkempi lupaus annettiin Aabrahamille, kun hänelle sanottiin, että hänen siemenensä kautta siunataan kaikki maan suvut.

Jeesus, Kristus, tuli maailmaan lupauksen siemenenä ollakseen se, joka siunaisi koko ihmiskunnan, ja kirjoitukset osoittavat, että ne, joista tulee todellisia kristittyjä seuraamalla uskollisesti hänen itsensä uhrautumisen askeleitaan jopa kuolemaan asti, tulevat olemaan hänen kanssaan osa luvattua siementä.

Apostoli Paavali kirjoitti aikansa kristityille ja sanoi: "Jos te olette Kristuksen [kristittyjä], niin te olette Aabrahamin siemen ja lupauksen mukaiset perilliset." Tämä on siis Aabrahamin siemen. (Gal. 3:29) Kirjeessään korinttilaisille Paavali sanoo, että Kristus "ei ole yksi jäsen, vaan monta". Näissä kahdessa lausunnossa apostoli esittää hyvin tärkeän huomionarvoisen seikan. Ne osoittavat, että kristittyjen valinnassa ja kehityksessä Jumala

ainoastaan suorittaa valmistelevaa työtä, joka liittyy tulevaan messiaaniseen tarkoitukseen siunata kaikkia kansoja. Se tarkoittaa, että Jumala ei ole pyrkinyt tekemään kristittyjä koko ihmiskunnasta, vaan hän on vain valinnut kansojen joukosta muutamia, jotka liittyvät Jeesuksen yhteyteen hänen tulevassa työssään siunata koko maailma, sekä elävät että kuolleet.

Erikoinen kansa

Keitä ovat nämä kristityt tänään, jotka Jumala valitsee hallitsemaan Messiaan kanssa? Mistä seurakunnasta me löydämme heidät? Jumala on tuomari sen suhteen, keitä he ovat. Tarkemmin sanottuna kristitty on sellainen, joka on tunnustanut olevansa syntinen ja Jumalasta vieraantunut, tehnyt parannuksen ja joka uskon kautta Kristuksen vuodatettuun vereen on omistanut aikansa ja lahjansa - kaiken, mitä hänellä on - täysin Herralle ja pyrkii uskollisesti toteuttamaan tämän pyhityksen. Kirkon jäsenyydellä ei ole mitään tekemistä asian kanssa.

Apostolien tekojen viidennessätoista luvussa on paljastava kertomus jumalallisesta tarkoituksesta tämän ajan uskollisten kristittyjen valinnassa. Apostoli selittää, että "Jumala kävi aluksi pakanoiden luona", ei tehdäkseen heistä kaikista kristittyjä, vaan "ottaakseen heistä kansan nimelleen" - todelliset

kristityt. Tämän jälkeen, julistaa apostoli, jumalallinen suosio palaa Israeliin, ja hajonnut "Daavidin maja" palautetaan ennalleen; ja sitten, sanoo hän, "ihmisten jäännös" ja pakanat saavat tilaisuuden "etsiä Herraa". Ensin on saatettava päätökseen työ, jossa otetaan hänen nimelleen kansa - Kristuksen morsian, joka muodostuu kaikista täysin pyhitetyistä kristityistä. Apt. 15:14-18

Kun näin näemme, että Jumala ei aio, että koko maailma tässä ajassa tulisi kristityksi, se auttaa meitä ymmärtämään monia Raamatun kohtia, joita on tähän asti ollut hyvin vaikea ymmärtää. Esimerkiksi Ilmestyskirjan 5:10:ssä meille kerrotaan, että Kristuksen ja seurakunnan tuleva valtakausi on täällä maan päällä. Miten tämä voi olla totta, jos kaikki muut paitsi seurakunta otetaan pois maan päältä ja kidutetaan ikuisesti palavassa helvetissä? Kenen yli pyhät sitten hallitsisivat täällä maan päällä? Tämä vaikeus häviää, kun ymmärrämme Raamatun perusteella, että maailma on siunattu, ei kirottu, todellisen seurakunnan valmistumisen jälkeen.

Näin tarkasteltuna voimme nähdä, että Jumalan suunnitelma ihmisten pelastamiseksi tarjoaa mahdollisuuden kaikille, sekä seurakunnalle että maailmalle, eikä sitä, että kaikki pelastuisivat riippumatta siitä, miten he itse osallistuvat

jumalallisiin järjestelyihin. Raamattu osoittaa selvästi, että kaikkia, jotka tekevät tahallaan syntiä sen jälkeen, kun he ovat tulleet täyteen tietoisuuteen totuudesta, rangaistaan iankaikkisella tuholla - mutta ei iankaikkisella säilymisellä kurjuudessa, kuten pimeän ajan uskontunnustukset asian esittävät.

Todellisen kirkon palkinto

Toinen mielenkiintoinen seikka, joka liittyy siihen, että Jumala on valinnut kristillisen seurakunnan liittymään Kristuksen seuraan hänen messiaanisessa valtakunnassaan, on se, että tällaiset uskolliset kristityt saavat korkeamman palkkion kuin maailma yleensä. Jumalan varautuminen maailmaan on se, että heidät palautetaan elämään maan päällä - sen valtakunnan palauttaminen, joka on valmisteltu maailman perustamisesta lähtien ja joka on alemman luomakunnan hallitseminen täällä maan päällä; mutta kristityille Mestari antoi lupauksen: "Minä menen valmistamaan teille paikan, ... että missä minä olen, siellä tekin olisitte". (Joh. 14:2,3) Seurakunnalla on tarkoitus saada taivaallinen palkkio, mutta Jumalan tarkoituksena ei ole viedä koko ihmiskuntaa taivaaseen, kuten näemme myöhemmin tässä keskustelussa.

Näköpiirissä oleva iankaikkisen elämän mahdollisuus Lunastajan vuodatetun veren kautta on se siunattu toivo, joka Raamatussa asetetaan sekä seurakunnan että maailman eteen. Raamatun esitys ei ole vanhurskaiden taivas ja jumalattomien ikuinen kidutus, vaan pikemminkin elämä tai kuolema.

Ensimmäinen ihminen, Aadam, oli tottelematon ja menetti elämän, mutta lopulta Jeesus tuli ihmisen lunnasiksi täyttämään kuoleman rangaistuksen omalla ristinkuolemallaan. Tämän seurauksena maailma saa vielä kerran mahdollisuuden elää. Tämä tilaisuus tulee aikanaan kaikille; mutta tämän evankeliumiajan aikana täysin pyhitetyt kristityt ovat ainoat, joilla todella on täysi mahdollisuus hyötyä Lunastajan kuolemasta. Heidät palkitaan, koska he seuraavat Jeesusta uhrautuvasti luopumalla elämästään, ei ainoastaan itse elämällä vaan kuolemattomalla elämällä. Nämä ovat niitä, jotka "tavoittelevat kirkkautta ja kunniaa ja kuolemattomuutta". (Room. 2:7.) Tulevan valtakunta-ajanjakson aikana ihmiskunnan maailman kuuliaiset saavat myös mahdollisuuden elää, mutta elämä, jonka he saavat, on Aatamin menettämää palautettua ihmiselämää. Kuuliaiset elävät silloin ikuisesti, ei siksi, että heistä tulee kuolemattomia, vaan siksi, että Jumala jatkaa heidän elämänsä ylläpitämistä.

Miksi maailma ei ole kääntynyt

Todellisen kristinuskon työ on tähän mennessä ollut vain sitä, että se on valmistanut tulevia kanssaperillisiä Messiaan kanssa hänen kauan luvattuun valtakuntaansa liittyvää suurta työtä varten. Tämän vuoksi ei ole mikään ihme, että maailman käännättämistä koskeva yritys on edennyt niin vähän koko kristillisen aikakauden aikana. Luoja tiesi, että ihmisen näkökulmasta kristinusko näyttäisi epäonnistuneelta. Jeesus itse sanoi tämän aikakauden loppua ajatellen: "Kun Ihmisen Poika tulee, löytääkö hän uskoa maan päällä?" (Luuk. 18:8) Niinpä se, että hyvin harvat nykymaailmassa todella uskovat Raamattuun, ei ole Jumalalle yllätys. Hänen rakas Poikansa, maailman Lunastaja, ennakoi ja ennusti juuri tämän tilan. Tämä on toinen hyvä syy, miksi meidän pitäisi uskoa siihen, mitä Raamattu sanoo.

Niin sanottujen kristillisten kirkkojen sadat eripuraisuudet on niin ikään ennustettu profeetallisessa sanassa. Paavali sanoi, että tulisi suuri luopuminen oikeasta uskosta, ja tämä tapahtui aivan varmasti.

Jos Jeesus ja hänen apostolinsa olisivat joukko petollisia miehiä, jotka pyrkivät panemaan täytäntöön jonkin itsekkään suunnitelman vaikuttaakseen

suotuisasti koko ihmiskuntaan, ennustaisivatko he tietoisesti, että ei kestäisi kauan, ennen kuin koko heidän suunnitelmansa epäonnistuu ja heistä itsestään tulee miljoonien ihmisten mielissä naurunaiheita? Tällaiset pessimistiset ennusteet eivät olisi kovin rohkaisevia ensimmäisille uskoville eivätkä saisi kovin monia liittymään liikkeeseen. Maallinen viisaus sanoisi: "Maalaa tulevaisuus niin valoisaksi kuin voit, tai muuten et koskaan saa monia käännynnäisiä."

Jeesusta ja apostoleja ei ohjannut maallinen viisaus. He ymmärsivät täysin, että evankeliumin saarnaamisen tarkoituksena ei tällä aikakaudella ollut suurten ja mahtipontisten kirkkojärjestöjen rakentaminen. He tiesivät, että Jumala ei tarkoittanut, että pelkkä evankeliumin julistaminen nyt johtaisi maailman Jeesuksen jalkojen juureen. He näkivät, että vaikka pieni lauma todellisia kristittyjä kerääntyisi ja valmistautuisi tulevaan siunaustyöhön, harhaanjohdetut miehet ja naiset vääristäisivät kokonaisuutena Mestarin opettamia loistavia totuuksia, ja että tämän seurauksena kristinuskon näyttäisi menevän tappiolle.

Kuinka iloisia me kuitenkin olemmekaan siitä, että todellinen kristinuskon ei ole epäonnistunut; että jumalallinen suunnitelma tätä aikakautta varten on menestyksekkäästi toteutumassa ja että nyt tämä valmistelutyö uutta valtakuntaa varten on lähes

valmis. Itse asiassa on paljon pyhien kirjoitusten todisteita siitä, että se ajanjakso, joka jumalallisessa tarkoituksessa on varattu todellisten kristittyjen kutsumiseen ja valmistamiseen hallitsemaan Jeesuksen kanssa hänen messiaanisessa valtakunnassaan, on lähestymässä loppuaan. Sydämiämme pitäisi siis ilahduttaa, kun tarkastelemme joitakin todisteita, jotka osoittavat, että olemme melkein saavuttaneet tämän aikakauden lopun ja uuden aikakauden alun, sellaisen aikakauden, jossa ennustetut rauhan ja elämän siunaukset jaetaan kuolevalle maailmalle.

Maailman ainoa toivo: Restitution

Ihmiskunnan täydellinen palauttaminen täydellisen terveyden, onnellisuuden ja iankaikkisen elämän tilaan maailmanlaajuiseen Eedenin kotiin on Luojan ilmaisemana tarkoitus, joka on kirjattu hänen Sanaansa, Raamattuun. Järkeä kertoo meille, että näin sen pitääkin olla. Jos Jumala loi maan ihmistä varten ja ihmisen maata varten, olisi epäloogista olettaa, että hän sallisi petoksen ja kapinan vastakkaisten voimien ikuisesti tehdä tyhjäksi hänen rakastavat suunnitelmansa tai että hänen olisi pakko ottaa käyttöön jokin vaihtoehtoinen järjestely pelastaakseen muutamia ihmiskohtaloitaan siirtämällä heidät toiseen elämäntilaan.

Kun Jumala loi ihmisen ja antoi hänelle tuon ihanan Eedenin kodin, hänelle annettiin tehtäväksi lisääntyä ja täyttää maa ja tehdä se alamaiseksi. Aadamille ja Eevalle ei sanottu mitään siitä, että he joutuisivat taivaaseen kuoltuaan; itse asiassa kuolema ei ollut heidän kohdallaan niin kauan kuin he pysyivät kuuliaisina Luojan lakeja kohtaan.

Heidän oli määrä elää - maan päällä - eikä kuolla. Heidän oli määrä täyttää maa - ei taivas - jälkeläisillään. Yrittäkää siis kuvitella, millaiset loistavat, ihanteelliset olosuhteet olisivat vallinneet tällä maapallolla, jos synti ja kuolema eivät olisi tulleet paikalle ja alkuperäinen Eedenin paratiisi olisi laajentunut käsittämään koko maan, kuten Jumala oli käskenyt. Kuvitelkaa tuo maailmanlaajuinen paratiisi täynnä täydellistä ja onnellista ihmisperhettä, jotka kaikki nauttivat iankaikkisesta elämästä ja Luojansa ikuisesta suosiosta. Juuri tämä käytännön siunattu siunaus on vielä tulossa ihmisluvulle, sillä tällainen hyvitys on saatu aikaan Jeesuksen kuoleman kautta.

Korvauksen lupaukset

Kun Jumala aivan alussa sanoi, että naisen siemen murskaa käärmeen pään, hän tarkoitti itse asiassa sitä, että käärmeen kuolemantyön tulokset tuhoutuisivat ja ihminen saisi takaisin sen, minkä hän

oli silloin menettänyt olemalla tottelematon Luojaansa kohtaan . Kun Jumala sanoi Aabrahamille, että hänen jälkeläistensä kautta siunattaisiin kaikki maan suvut, se oli todellisuudessa lupaus palautuksesta kaikille Aadamin jälkeläisille.

Kun enkeli ilmoitti Jeesuksen syntymästä sanomalla: "Teille on tänä päivänä syntynyt Daavidin kaupungissa Vapahtaja, joka on Kristus, Herra", se tarkoitti, että koko maailma saisi mahdollisuuden pelastua kuolemasta ja palautua elämään maan päällä. (Luuk. 2:11) Kun Jeesus opetti opetuslapsiaan rukoilemaan: "Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi niin maan päällä kuin taivaassa", hän yksinkertaisesti muistutti heitä Jumalan valtakunnan todellisesta ja perimmäisestä tarkoituksesta - ihmisen menetetyn tilan palauttamisesta. Jokainen kristitty, joka on lausunut tämän rukouksen - tajusi hän sen tai ei - on rukoillut paratiisin olojen palauttamista maan päälle.

Kun Herramme ja hänen apostolinsa lupasivat kaikille uskollisille kristityille, että heistä tulisi Jeesuksen kanssaperillisiä ja että he hallitsisivat hänen kanssaan, se tarkoitti, että lopulta he Aabrahamin hengellisenä siemenenä osallistuisivat hänen kanssaan siihen loistavaan työhön, jossa jaetaan luvattuja palautetun elämän siunauksia. (Ilm.

5:10) Kun kirjoitukset kertovat meille, että Jeesus "Jumalan armosta maistoi kuolemaa jokaisen ihmisen edestä", se tarkoittaa, että kuoleman rangaistus, joka perisynnin vuoksi kohdistuu jokaiseen ihmiseen, kumotaan aikanaan, ja siten avataan jokaiselle ihmiselle tie elää uudelleen täydelliseksi tehdyssä maassa." - Room. 6:23; Hepr. 2:9.

Tämän ennallistamistyön toteuttamiseksi seurakunta, samoin kuin Jeesus, on korotettu niin korkeaan asemaan sekä luonnossa että kirkkaudessa. Mikä parempi kirkkauden toivo tämä onkaan Kristuksen seurakunnalle kuin pimeän ajan teoria, jonka mukaan Jumala on yrittänyt saada koko maailman liittymään seurakuntaan, jotta he pelastuisivat helvetin tulta!

Juuri tämä loisteliäs ennallistamistyö eli palautustyö seuraa Kristuksen toista tulemusta. Apostoli Pietari osoittaa tämän Apostolien teoissa 3:19-23. Juuri ennen tässä kirjatun lausuman antamista Pietari oli parantanut miehen, joka oli ollut rampa nuoresta asti. Käyttäen tätä tapausta havainnollistuksena ja pohjana tärkeälle opetukselle, jonka hän aikoi antaa kuulijoilleen, hän sanoi: "Tehkää siis parannus ja kääntykää, että syntinne pyyhittäisiin pois, kun virkistysten ajat tulevat Herran kasvojen edestä, ja hän lähettää Jeesuksen

Kristuksen, joka teille ennen on saarnattu, jonka taivaan on otettava vastaan siihen asti, kunnes tulevat ne ajat, jolloin kaikki tulee ennalleen, jotka Jumala on puhunut kaikkien pyhien profeettojensa suulla maailman alusta asti." Tämä opetus on siis ollut tärkeä. Mikä kaiken kattava profetia tämä onkaan, kaiken palauttaminen! Miten erilainen jatko Kristuksen toiselle tulemiselle tämä onkaan kuin se perinteinen tuomio, jonka piti seurata hänen paluutaan maan päälle.

Herran läsnäolosta tulee virkistuksen - ei synkkyiden ja kidutuksen - aikoja. Ilmaisuihin "läsnäolosta" tarkoittaa kreikankielellä kirjaimellisesti "pois sen kasvojen edestä". Se perustuu itämaiseen ajatukseen, jonka mukaan selän kääntäminen toiselle on osoitus epäsuosiosta, mutta toisen katsominen osoittaa, että häntä pidetään ystävänsä. Kuinka täynnä merkitystä tämä ilmaus sitten onkaan, kun apostoli käyttää sitä tässä profetiassa! Eedenin puutarhassa Jumala käänsi selkänsä ihmisluomukselleen, koska hänen lakiaan ei ollut toteltu. "Hänen suosiossaan on elämä", sanoo profeetta; mutta maailma menetti Jumalan suosion synnin vuoksi, ja kuten kukka, joka on vailla auringonvaloa ja sadetta, ihmiset ovat kuihtuneet ja kuolleet. Psalmi 30:5

Lupaukset täyttyvät

Vaikka Jumalan selkä on kuvainnollisesti sanottuna ollut kääntynyt ihmiskuntaa vastaan yli kuuden tuhannen vuoden ajan, hän on kuitenkin antanut lupauksia tulevasta siunauksen ajasta ja myös valmistellut asioita, joita hän on luvannut. Kristuksen toinen tulemus ja hänen valtakuntansa perustaminen merkitsevät aikaa, jolloin nämä lupaukset alkavat täyttyä. Tämän vuoksi Pietari kertoo meille, että silloin Jumala kääntää kasvonsa kohti ihmissukua ja että sen seurauksena tulevat virkistysten ajat.

Apostoli sanoo myös, että tulevat kaiken ennalleen palauttamisen ajat, jotka on puhuttu kaikkien Jumalan pyhien profeettojen suun kautta maailman alusta lähtien. Ihminen menetti täydellisen elämän maan päällä, ja täydellinen elämä maan päällä palautetaan. Miten maailma voitaisiin palauttaa taivaaseen, kun se ei ole koskaan ollut siellä? Kaikki Jumalan pyhät profeetat ovat ennustaneet näitä tulevia siunauksen päiviä ahdistuneelle ja kuolevalle ihmiskunnan maailmalle! Oletko koskaan miettinyt, että taivaassa kukoistavat aavikot ja kasvavat viikunapuut? Vanhan testamentin profeetat kirjoittivat juuri tällaisista maallisista asioista, ja nyt näemme, että heidän sanomansa koskivat todellakin maallisia elämän siunauksia ja onnea palautetussa paratiisissa.

Se, että Pietari palautti yhden ramman miehen terveeksi, oli vain osoitus siitä, että kun messiaaninen valtakunta on perustettu, kaikille tehdään samanlainen palautus. Esimerkiksi Jesaja sanoi, että kun valtakunnan aika koittaa, "rampa hyppii kuin peura", "mykän kieli laulaa", "kuurojen korvat avautuvat" ja "sokeiden silmät" aukeavat. (Jesaja, luku 35) Nämä palautuksen siunaukset eivät vaikuta ainoastaan niihin onnettomiin, jotka ovat vammautuneet ja rampautuneet, vaan kaikki muut, jotka sitä haluavat, hyötyvät siitä. Myös hengellinen sokeus poistetaan, kun "tieto Jumalan kirkkaudesta" täyttää maan "niin kuin vedet peittävät meren". Jes. 11:9; Jer. 31:34.

Messiaaninen valtakunta on profetiassa symboloitu vuorena. Daniel ennusti tämän vuorivaltakunnan kasvavan, kunnes se täyttää koko maan. (Daniel 2:34,35,44) Tämän saman vuoren mainitsee profeetta Miika, josta luemme: "Mutta viimeisinä päivinä tapahtuu, että Herran temppelin vuori perustetaan VUORTEN huipulle, JASE kohoaa kukkuloiden yläpuolelle, ja siihen virtaa ihmisiä. Ja monet kansat tulevat ja sanovat: "Tulkaa, nouskaamme ylös Herran vuorelle, Jaakobin Jumalantemppeleihin, ja hän opettaa meille hänen teitään, ja me vaellamme hänen polkujaan; sillä laki lähtee Siionista ja Herran sana Jerusalemissa. Ja hän on tuomitseva monien kansojen kesken ja

nuhteleva kaukana olevia väkeviä kansoja, ja he lyövät miekkansa aurasraudoiksi ja keihäänsä oksankoukuiksi, eikä kansa enää nosta miekkaa kansaa vastaan eikä opi enää sotimaan. Vaan he saavat istua kukin viinipuunsa ja viikunapuunsa alla, eikä kukaan saa heitä pelottaa, sillä Herran Sebaotin suu onsen puhunut." Miika 4:1-4

Viimeiset päivät

Ilmaisu "viimeiset päivät", sellaisena kuin sitä käytetään edellisessä raamatunkohdassa, kuvaa synnin ja kuoleman valtakauden viimeisiä päiviä maan päällä ja ajanjaksoa, jolloin uusi ja parempi järjestys perustetaan Messiaan välittömän hallinnon alaisuuteen. Viimeisiä päiviä koskevat pimeän ajan mielikuvat osoittautuvat täysin virheellisiksi, kun niitä verrataan tähän ja muihin toivoa herättäviin kirjoituksiin. Sen sijaan esimerkiksi, että viimeiset päivät merkitsisivät kaiken toivon sekä kaiken mahdollisuuden parannuksen tekemiseen loppumista, profeetta esittää täysin päinvastaisen kuvan. Hän sanoo, että silloin Jumala opettaa ihmisille hänen tiensä ja että he vaeltavat hänen polkujaan; että he lopettavat itsekkäät, sotaistat taipumuksensa ja käyttävät aikansa rauhan ja hyväntahtoisuuden edistämiseen: kansakunta ei enää nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opi sotimaan.

Messiaanisen valtakunnan järjestelyjen kaikkia yksityiskohtia ei paljasteta Raamatussa, mutta meille on vakuutettu, että sama jumalallinen voima ja erehtymätön viisaus, joka synnytti kaikki miljoonien taivaankappaleiden järjestelmälliset liikkeet ja joka nyt ohjaa niitä, antaa varmuuden niistä valtakunnan menetelmistä, joiden avulla Jumalan rakkauden lain tunteminen pannaan täytäntöön kaikkialla maan päällä välittömästi ihmisen nykyisen synnin ja itsekkyyden aiheuttaman katastrofin jälkeen.

Miikan profetian symboliikka perustuu tietysti asioihin, jotka profeetta itse tuns. Keihäät ja miekat eivät ole nykyään kovin suosittuja tehokkaina sodankäynnin välineinä. Jos tämä profetia olisi kirjoitettu nykyaikaisempaan, siinä olisi epäilemättä mainittu sukellusveneet, lentokoneet, myrkkyykaasu ja ydinsodankäynti.

Samoin viinipuun ja viikunapuun kuva on rauhan ja tyytyväisyyden kuva, joka perustuu riittävään varmuuteen siitä, että elämän tarpeet ja mukavuudet ovat edelleen kaikkien saatavilla, kun Kristuksen valtakunta on täydessä toiminnassa. Viihtyisä talo, jossa ei ole asuntolainaa, josta ei puutu mitään, olisi nykyaikainen käsitys samasta ihanasta tilasta.

Lainaamme toista mielenkiintoista profetiaa palautuksen ajoista: "Tällä vuorella [valtakunnassa] Herra Sebaot tekee kaikille kansoille lihaviiden ruokien juhlan, viinien juhlan, jotka ovat juotavina. . hyvin puhdistettuja. Ja hän hävittää tällä vuorella kaikkien kansojen ylle heitetyn peitteen kasvot ja kaikkien kansojen ylle levitetyn esiripun. Hän nielaisee kuoleman voitollaan, ja Herra Jumala pyyhkii pois kaikki kyöneleet kaikilta kasvoilta, ja kansansa nuhtelun hän ottaa pois koko maan päältä, sillä Herra on sen puhunut."" Jesaja 25:6-8

Mitä muuta voisi toivoa kuin sitä, mitä tässä sydäntä rohkaisevassa profetiassa tulevasta palautuksen siunauksista kuvataan? Se tulee todellakin olemaan juhla, kun "kaikkien kansojen himo tulee". (Haggai 2:7.) Juhla symboloi messiaanisen valtakunnan elämää palauttavia ja elämää ylläpitäviä säännöksiä.

Verho, joka symboloi tuon "vanhan käärmeen" sokaisevaa vaikutusta, poistetaan silloin. Tämä tulee mahdolliseksi, koska, kuten Ilmestyskirjan kirjoittaja huomauttaa, Saatana sidotaan silloin, jotta hän ei enää eksyittäisi kansoja. Ilm. 20:1-3

Kuolema nielaistaan silloin voittoon! Kuolema oli se, joka tuli maailmaan ja tuhosi kaikkien onnen; mutta "se, mikä oli kadonnut", on palautettava, joten kuoleman on tuhottava.

Ilm. 21:4:ssä meille kerrotaan, että "kuolemaa ei ole enää oleva". Vaikeutena on menneisyydessä ollut se, että monet ovat yrittäneet saada kaikki nämä loistavat maalliset lupaukset soveltumaan taivaaseen ja jättäneet huomiotta sen tosiasian, että vain harvat - Mestarin todelliset jalanjäljen seuraajat tämän aikakauden aikana - saavat taivaallisen palkkion. Täällä maan päällä on vallinnut kuolema, ja siksi täällä ei tule enää olemaan kuolemaa.

Kuinka onnellisia ihmiset silloin ovatkaan ottaessaan vastaan elämän ja pelastuksen valtakunnan siunaukset! Huomaa, mitä profeetta sanoo tästä asiasta: "Ja sinä päivänä sanotaan : Katso, tämä on meidän Jumalamme, me olemme odottaneet häntä, ja hän pelastaa meidät; tämä on Herra, me olemme odottaneet häntä, me iloitsemme ja riemuitsemme hänen pelastuksestaan." Jesaja 25:9

Miljoonat ihmiset ovat todellakin odottaneet ja kaivanneet parempaa ymmärrystä todellisesta Jumalasta! Monet ovat myös toivoneet ja rukoilleet pelastusta, jonka hän yksin voi antaa! Maailma on odottanut Jumalan palauttavan suosion auringonnousua - odottanut kenties merkillisesti, vaikei sillä ole ollut juuri aavistustakaan siitä, miten tai milloin se tapahtuisi. Kun arkipöytäjänsä sokaiseva vaikutus on poistettu ja tieto Jumalan

kirkkaudesta täyttää maan, silloin maailma tuntee Jumalansa ja todella ja innokkaasti palaa hänen luokseen koko sydäimestään.

Jumalan mahtava voima

Älköön kenenkään usko horjahtako niiden asioiden mittaamattomuudesta, jotka Jumala on luvannut tehdä ihmiskunnan hyväksi. Muistakaa, että pohdimme nyt sitä, mitä maailmankaikkeuden kaikkivaltias ikuinen Luoja on luvannut tehdä. Jumala, joka alun perin tuotti elämän, kykenee ylenpalttisesti uusintamaan sen täyttääkseen lupauksensa.

Tämän palautuksen on määrä koskea sekä kuolleita että kuolevia. Juuri tähän liittyy Raamatun opetus ylösnousemuksesta. Tämä ihmeellinen oppi kuolleista ylösnousemuksesta on mitätöity perinteisen teorian vuoksi, jonka mukaan kuolemaa ei ole olemassa. Miten joku voitaisiin herättää kuolleista, ellei hän olisi kuollut? Kuinka täysin mahdotonta hämmentyneelle maailmalle on ollutkaan käsittää yksinkertaista mutta sielua tyydyttävää toivoa ylösnousemuksesta, kun kuolemattoman sielun perinne on sokaissut heidän mielensä! Nyt, luoja kiitos, voimme nähdä, mikä on pelastus; että se merkitsee heräämistä kuolleista ja palautumista elämään maan päällä. Raamattu kuvaa kuolemaa unena, josta kaikki

heräävät, virkistyvät, pian koittavan uuden päivän aamuna. Aikojen jumalallinen aikakello merkitsee jo varhaisaamun hetkeä; ja vaikka pimeys on vielä tiheä, päivä lähestyy nopeasti; kyllä, se on hyvin lähellä.

Kaikkein ihmeellisintä tässä kaikessa on se tosiasia, että nämä palautuksen elävöittävät siunaukset ovat todellakin aivan nurkan takana. Sen uskominen ei myöskään vaadi ylenpalttista uskoa. Raamatun profeetat ovat olleet niin tarkkoja ennustaessaan maailman nykyisiä olosuhteita - olosuhteita, jotka välittömästi edeltävät Jumalan valtakunnan perustamista - että ei ole vaikea uskoa, että sama jumalallinen voima ja viisaus, jonka on täytynyt ohjata antaessaan profeetallisen lausuman asioista, jotka me nyt hyväksymme todellisuudeksi, on ohjannut myös ennustaessaan vielä ihmeellisempiä asioita, jotka ovat aivan edessä.

Iloitkaamme siis siitä innoittavasta näkymästä, joka on edessämme, ja antakoon näky tulevista iloista meille mahdollisuuden kestää kärsivällisesti tämänhetkiset koettelemukset. Synnin ja kuoleman valtakausi on ollut pitkä ja väsyttävä yö koko maailmalle. Silti jokaisen yksilön kohdalla aika kuluu nopeasti, ja sen kulumisen myötä kukin on luonut perustan hyvin arvokkaalle opetukselle. Jos nyt voimme ymmärtää, että viisas ja rakastava Luoja on

sallinut pahan valtakauden juuri siksi, että se lisäisi arvostustamme häntä ja hänen lakejaan kohtaan, voimme kärsivällisesti odottaa ja jatkaa rukoilemista uuden päivän alkamisen puolesta.